

**Τμήμα Κοινωνικής και
Εκπαιδευτικής Πολιτικής**

Δήμος Κορινθίων

Κόρινθος Πόλη που Μαθαίνει

VIDEO, ΣΥΝΟΨΗ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ 2^{ου} ΣΥΜΠΟΣΙΟΥ

ΑΝΑΣΤΟΧΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΙΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΝΕΩΝ ΘΕΣΜΩΝ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΥΤΟ-ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ: ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΠΤΙΚΕΣ

A.VIDEO, ΣΥΝΟΨΗ

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 15 Μαρτίου 2026 το ανωτέρω 2^ο Συμπόσιο με τη συνεργασία του Τμήματος Κοινωνικής και Εκπαιδευτικής Πολιτικής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου με τον Δήμο Κορινθίων, στο πλαίσιο του Παγκοσμίου Δικτύου της UNESCO των Πόλεων που Μαθαίνουν, στο οποίο ανήκει η Κόρινθος. Συμμετείχαν σε στρογγυλό τραπέζι σημαντικοί ειδικοί από την Ελλάδα και την ελληνική διασπορά, οι οποίοι συζήτησαν με εκπαιδευτικούς και στελέχη της σχολικής εκπαίδευσης.

Στο στρογγυλό τραπέζι που συντόνισε ο Γιώργος Μπαγάκης (Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου και Δήμος Κορινθίων), συμμετείχαν η Δέσποινα Τσακίρη (Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου), ο Πέτρος Γουγουλάκης (Πανεπιστήμιο Στοκχόλμης και Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου), η Τάνια Κολυμπάρη (ΕΚΠΑ και Ανοιχτό Πανεπιστήμιο Κύπρου) και η Άννα Τραϊανού (Πανεπιστήμιο Goldsmiths, του Λονδίνου).

Το Συμπόσιο χαιρέτισαν ο Δήμαρχος Κορινθίων, ο Πρόεδρος του Τμήματος Κοινωνικής και Εκπαιδευτικής Πολιτικής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου,

οι Επόπτριες Ποιότητας Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Κορινθίας, καθώς και η Πρόεδρος της Α΄ ΕΛΜΕ Κορινθίας.

Μέσα από αυτή την πολυπρισματική προσέγγιση αναδείχτηκε σε ένα ειλικρινές και πολιτισμένο κλίμα η υφιστάμενη κατάσταση της εκπαιδευτικής αξιολόγησης στη σχολική εκπαίδευση, τόσο στη χώρα μας όσο και σε άλλες χώρες, όπως στο Ηνωμένο Βασίλειο και στη Σουηδία. Συζητήθηκαν κριτικά και με σεβασμό των διαφορετικών απόψεων, πτυχές των εξελίξεων και των τάσεων των τελευταίων χρόνων από πανεπιστημιακούς, εκπαιδευτικούς, στελέχη της σχολικής εκπαίδευσης και συνδικαλιστές.

Τέτοιου είδους πρωτοβουλίες διαλόγου ενδέχεται να συμβάλουν στην αποφυγή λαθών στην εκπαιδευτική πολιτική της αξιολόγησης που έγιναν τόσο στη χώρα μας όσο και σε περισσότερο ανεπτυγμένα κράτη, όπως και στη μείωση πολώσεων, συγκρούσεων και της διεκπεραιωτικής λογικής του θεαθήναι, χωρίς ουσιαστικό αποτέλεσμα. Οι παραπάνω πρωτοβουλίες μπορούν ενδεχομένως να αναδείξουν και θετικές πτυχές της αξιολόγησης όπως αυτή της ανατροφοδότησης.

Το συγκεκριμένο 2ο Συμπόσιο ήταν η 3^η προσπάθεια που πραγματοποιήθηκε στην προηγούμενη κατεύθυνση εποικοδομητικής κριτικής θεώρησης των εμπειριών αξιολόγησης των τελευταίων τεσσάρων χρόνων. Η πρώτη πραγματοποιήθηκε με σχετικά εργαστήρια βασισμένα στη βιωμένη εμπειρία εκπαιδευτικών στην αξιολόγηση. Η δεύτερη (1^ο Συμπόσιο) έγινε με παρουσιάσεις ευρημάτων διπλωματικών εργασιών για την αξιολόγηση από εκπαιδευτικούς μεταπτυχιακούς φοιτητές προς εκπαιδευτικούς (δες σχετικά video του 1^{ου} Συμποσίου: <https://www.youtube.com/watch?v=EuSiwmE1YWs>
<https://www.youtube.com/watch?v=wang9i5ksNs>

Τέλος, ακολουθούν δύο σύνδεσμοι για την παρακολούθηση της 3^{ης} προσπάθειας του πρόσφατου 2^{ου} Συμποσίου με ειδικούς από την Ελλάδα και την ελληνική διασπορά: 1^ο μέρος: <https://www.youtube.com/watch?v=a5kvwUosiLs>

2ο μέρος: <https://www.youtube.com/watch?v=ZZF3rgcWT5I>

B. ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΤΟΥ 2ου ΣΥΜΠΟΣΙΟΥ

1. ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ (1^η Συνεδρία)

Αρχικά τονίστηκε από τη **Συντονίστρια της 1^η συνεδρίας των χαιρετισμών (Βάσια Θηβαίου)** η σημασία που έχουν οι εκπαιδευτικοί στην εκπαίδευση, για τη βελτίωσή της οποίας απαιτείται καλυτέρευση των συνθηκών εργασίας τους. Αναφέρθηκε επίσης στο διεκολυντικό πλαίσιο της Κορίνθου Πόλης που Μαθαίνει και στην ύπαρξη του Τμήματος Κοινωνικής και Εκπαιδευτικής εντός της πόλης και κοντά στο Δημαρχείο.

Ο Πρόεδρος του Τμήματος Κοινωνικής και Εκπαιδευτικής Πολιτικής (Θανάσης Τζιμογιάννης) αναφέρθηκε στην πολύ καλή συνεργασία του Τμήματος αυτού με την Πόλη της Κορίνθου, στις δράσεις που την υποστηρίζουν, επίσης στην σπουδαιότητα εφαρμογής μιας ορθής πολιτικής για την αξιολόγηση.

Οι Επόπτριες Ποιότητας Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (Ζαχαρούλα Καραβά και Σκαφίδα Φωτεινή) τόνισαν τη συνεργασία μεταξύ βαθμίδων εκπαίδευσης, τις δυνατότητες ανατροφοδότησης από τη αξιολόγηση, την ιστορία και το φορτίο της. Αναφέρθηκαν επίσης στη σημαντικότητα που έχει το να ακούγονται οι φωνές των εκπαιδευτικών καθώς και το να γίνεται δημόσιος διάλογος όπως προβλέπεται για τους φορείς στην τελευταία έκθεση της UNESCO.

Η Πρόεδρος της Α' ΕΛΜΕ Κορινθίας (Σοφία Κανέλου) παρουσίασε αναλυτικά τις θέσεις που προτείνει η ΟΛΜΕ για την αξιολόγηση και εστίασε στα προβλήματα, τους κινδύνους και τις συνέπειες που υπάρχουν τόσο για τους εκπαιδευτικούς όσο και για τα σχολεία από την εφαρμοζόμενη σήμερα αξιολόγηση.

Ο Δήμαρχος Κορινθίων (Νίκος Σταυρέλης) τόνισε την ολόψυχη συμπαράσταση του σε εγχειρήματα όπως το συγκεκριμένο. Επεσήμανε της

συμμετοχή και του Αντιδημάρχου Νεολαίας, της Διευθύντριας των Οικονομικών Υπηρεσιών του Δήμου Κορινθίων καθώς και της δικιάς του δασκάλας στο Δημοτικό Σχολείο, που ως συνταξιούχος πλέον αρκετά χρόνια συμμετείχε ενεργά στο συγκεκριμένο Συμπόσιο.

2. ΣΤΡΟΓΓΥΛΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΕΙΔΙΚΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΣΠΟΡΑ

Ο συντονιστής του στρογγυλού τραπέζιού (Γιώργος Μπαγάκης) αναφέρθηκε εισαγωγικά στο γιατί, στο πώς σταδιακά σχεδιάστηκε το συγκεκριμένο Συμπόσιο καθώς και στο πότε θα θεωρηθεί επιτυχημένο. Έγιναν αναφορές σε προηγούμενα εργαστήρια βασισμένα στις βιωμένες εμπειρίες αξιολόγησης εκπαιδευτικών που προηγήθηκαν καθώς και στο 1^ο Συμπόσιο, στο οποίο παρουσιάστηκαν ευρήματα ερευνών διπλωματικών εργασιών για την αξιολόγηση από εκπαιδευτικούς μεταπτυχιακούς φοιτητές προς εκπαιδευτικούς. Στη συνέχεια παρουσιάστηκαν σύντομα οι πολύ σημαντικές ιδιότητες και το έργο των τεσσάρων μετεχόντων ειδικών στο Στρογγυλό Τραπέζι.

Η πρώτη παρέμβαση (Δέσποινα Τσακίρη) εστίασε στο ευρύτερο δύσκολο συγκείμενο, στο οποίο επιχειρείται σήμερα η αξιολόγηση στα σχολεία, η οποία οδηγεί σε αδιέξοδα την εκπαίδευση όταν αυτή δαιμονοποιείται ή αναγνωρίζεται ως πανάκεια. Η αξιολόγηση είναι μια σύνθετη διεργασία, η οποία ωστόσο μέχρι στιγμής αναδεικνύεται σε μια απλοϊκή και μάλιστα διεκπεραιωτική διαδικασία. Αντίθετα τόσο η οργάνωση και η υλοποίησή της θα πρέπει να γίνεται με «μέτρο» και να προσβλέπει στο όφελος των εκπαιδευτικών συντελεστών ιδωμένων ως υποκείμενα και συλλογικότητες. Η προσέγγιση της πολυπλοκότητας της αξιολόγησης είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την αναγνώριση της ψυχοκοινωνικής διάστασης του εκπαιδευτικού γίνεσθαι καθώς και με την ανάπτυξη ολιστικών συνεργειών εντός και εκτός σχολείου.

Η δεύτερη συμπληρωματική παρέμβαση (Τάνια Κολυμπάρη) επεσήμανε τη διαφοροποίηση της σημερινής εσωτερικής αξιολόγησης από προηγούμενη αυτό-

αξιολόγηση της σχολικής μονάδας, επίσης αναφέρθηκε στο ότι τόσο από τα μέσα του 1990 όσο και στις μέρες μας, η εκπαιδευτική κοινότητα ήταν ανοίκεια με την αξιολόγηση με ότι αυτό συνεπάγεται για την πραγματοποίησή της. Διαχώρισε επίσης τη διοικητική (όπως για προαγωγές) από την παιδαγωγική αξιολόγηση (για την βελτίωση).

Η τρίτη παρέμβαση, από την ελληνική διασπορά (Πέτρος Γουγουλάκης, Σουηδία) έθεσε θέματα ποιότητας αποτελεσμάτων εκπαίδευσης, του επαγγελματισμού των εκπαιδευτικών, της μέτρησης και κατά πόσο αυτή γίνεται αυτοσκοπός σε ένα νεοφιλελεύθερο περιτύλιγμα. Έθιξε τα προβλήματα του περάσματος των σχολείων στους δήμους από το κράτος στη Σουηδία, στα vouchers, στα μεγάλες αρμοδιότητες των διευθυντών σχολείων που προσλαμβάνουν και διαπραγματεύονται ατομικά τους μη σταθερούς μισθούς των εκπαιδευτικών του σχολείου τους, καθώς και τη δυνατότητα των γονέων να επιλέγουν σχολεία της αρεσκείας τους για τα παιδιά τους ακόμα και στη μέση της χρονιάς, με ότι συνέπειες έχει αυτό.

Η τέταρτη παρέμβαση, από την ελληνική διασπορά (Άννα Τραϊανού, Ηνωμένο Βασίλειο) συμπληρωματικά αναφέρθηκε στις «ακαδημίες» που λειτουργούν στην Αγγλία ανεξάρτητα από τις εκπαιδευτικές τοπικές αρχές, που εκούσια και ακούσια οδηγούν στην ιδιωτικοποίηση των σχολείων.

Θίχτηκαν επίσης το ζήτημα των αλυσίδων σχολείων, της εθνικής αξιολόγησης, των πινάκων κατάταξης σχολείων ανάλογα με τις επιδόσεις τους όπως και οι συγχωνεύσεις ή ακόμα και το κλείσιμο σχολείων, οι παραιτήσεις εκπαιδευτικών κ.ά.

3. ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΜΕ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΣΤΕΛΕΧΗ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Μετά το στρογγυλό τραπέζι ακολούθησε συζήτηση μεγάλης διάρκειας με συμμετέχοντες εκπαιδευτικούς και στελέχη της εκπαίδευσης.

Τέθηκαν ζητήματα της τεχνητής νοημοσύνης σήμερα, του προγράμματος Talis, του Pisa, της ευημερίας των εκπαιδευτικών, της παιδαγωγικής σχέσης, των αδιέξοδων που υπάρχουν στα νεοφιλελεύθερα μοντέλα αξιολόγησης που κυριαρχούν σε ανεπτυγμένα κράτη. Συζητήθηκε επίσης το πώς ενδεχομένως μπορούμε να τα αποφύγουμε αυτά τα προβλήματα στη χώρα μας παρά το ότι διαφαίνεται να οδεύουμε προς παρόμοια κατεύθυνση κάπως πιο αργά.

Η ποιότητα της αξιολόγησης συνδέθηκε με τις συνθήκες εργασίας και τις αμοιβές των εκπαιδευτικών που θα πρέπει επαρκούν για να βιοπορίζονται μόνο από αυτές ώστε να μην κάνουν άλλες εργασίες. Τέθηκε επίσης το ζήτημα των πολλαπλών πηγών αξιολόγησης. Αναφέρθηκαν ακόμα τα πειθαρχικά των εκπαιδευτικών που σχετίζονται με την αξιολόγηση. Επιπλέον συζητήθηκαν οι ομοιότητες που έχουν τα Ωνάσεια σχολεία με τις ακαδημίες της Αγγλίας.

Στο τέλος της συζήτησης σχολιάστηκαν οι αλλαγές που θεσμοθετήθηκαν πρόσφατα στην Κύπρο, οι οποίες θα εφαρμοστούν σταδιακά και σε βάθος χρόνου. Σε αυτές διαφοροποιείται ο επιθεωρητής αξιολογητής και ο επιθεωρητής σύμβουλος.

Επιπλέον συζητήθηκαν οι προσπάθειες εφαρμογής αξιολόγησης, οι οποίες επιχειρήθηκαν στην Ιταλία από την εποχή Μπερλουσκόνι, που συναντούν μεγάλες αντιστάσεις.

3. ΚΑΤΑΚΛΕΙΔΕΣ

Το συμπόσιο έκλεισε με προσπάθειες συνθέσεων όπως:

- 1. Υπάρχουν εμπειρίες, δεδομένα και στοιχεία από την εφαρμογή της αξιολόγησης τα τελευταία τέσσερα χρόνια που θα πρέπει ενδεχομένως να μελετηθούν προσεκτικά και να συζητηθούν.*

2. Υπάρχουν κατηγορίες δεδομένων που αφορούν εκπαιδευτικούς, διευθυντές σχολείων, στελέχη της εκπαίδευσης που θα πρέπει μελετηθούν ξεχωριστά σε κάθε κατηγορία.
3. Απαιτείται η επεξεργασία εναλλακτικών στις εφαρμοζόμενες ή τις μελλούμενες πρακτικές και πολιτικές αξιολόγησης.
4. Θα πρέπει να γίνεται διαχωρισμός του ρόλου του συμβούλου από τον ρόλο του επόπτη.
5. Η εκπαιδευτική αξιολόγηση θα πρέπει να διδάσκεται επαρκώς στα πανεπιστημιακά τμήματα που αφορούν στην εκπαίδευση.
6. Η αξιολόγηση δεν είναι αυτοσκοπός αλλά θα πρέπει να αξιοποιείται για την βελτίωση των εκπαιδευτικής διαδικασίας.
7. Χρειάζεται προσοχή ως προς το πώς χρησιμοποιείται η αξιολόγηση στην κατεύθυνση της ιδιωτικοποίησης της εκπαίδευσης.
8. *Αν και δύσκολος είναι όμως εφικτός ένας πολιτισμένος διάλογος για τα θέματα αξιολόγησης. Αν και οι συγκλίσεις δεν είναι εύκολες μπορούν να υπάρξουν σταδιακά!*

Μπορείτε να δείτε το πλήρες video του 2^{ου} Συμπόσιο με τους συνδέσμους που βρίσκονται στη 2^η σελίδα.